

[Aage Fogh.]

jeg skal ikke lægge skjul på, at også jeg dengang på mit partis vegne sagde nej, fordi vi vurderede det sådan, at arbejdsmændene havde en mulighed for på det tidspunkt selv at ordne forholdene, så deres arbejdsløsheds-kasse kunne blive betragtet som nødstedt. Derefter skulle vi have været i gang med en revision af loven, og jeg er enig med det ærede medlem hr. Poul Sørensen og andre i, at den er tiltrængt. Men der skete det mærk-værdige, at denne kommission, der var nedsat af den venstre-konservative regering og havde en venstremand som formand, overhovedet ikke holdt møder, altså ikke viste nogen interesse for at få nogen ændring gennemført, indtil vi nu for få måneder siden blev indkaldt til møde under en ny formands ledelse. Vi blev da stillet over for et forslag om at støtte Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse, fordi den ikke havde fået gennemført den nød-vendige kontingentforhøjelse, der drejer sig om 10 øre pr. medlem om ugen, og derfor ikke kunne betragtes som nødstedt kasse og ikke, hvis den ikke blev betragtet som nødstedt kasse, kunne klare sine forpligtelser året ud.

Jeg vil gerne understrege, for at der ikke skal være nogen misforståelse, at i kom-missionen blev det stærkt udtrykt af det ærede medlem hr. Poul Sørensen, at der ikke skulle være nogen tvivl om, at de penge, der var nødvendige, for at Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse kunne opfylde sine for-pligtelser, ville blive stillet til rådighed. Nu ligger det sådan i praksis, at ingen af os venter, at Arbejdsmændenes Arbejdsløsheds-kasse kan køre tiden igennem til 1. april med mindre end det beløb, de kan få ved at blive betragtet som nødstedt kasse, og da det var klart, sagde jeg, at jeg ville søge partiets tilslutning til at klare dette pro-blem, ikke ved at give ekstraordinært tilskud til kassen, men ved at lave den lille lov-ændring, det her drejer sig om, nemlig at nedsætte procenten fra $3\frac{1}{2}$ til $3\frac{1}{3}$. Når det sker, vil Arbejdsmændenes Arbejdsløsheds-kasse være at betragte som nødstedt kasse, og så får den 36,9 mill. kr.

Desuden fik vi tilsagn fra den nye formand om, at der nu med stor energi skulle blive taget fat på et arbejde, der gik ud på at ændre arbejdsløsheds-kassernes regler, og

jeg håber, at den store interesse, de to fore-gående talere har vist for at opnå en ændring, men som de hidtil ikke har gjort noget for at få omsat i praksis, vil give resultat under den nye formands ledelse. Vi havde haft mulighed for fra 1953 til dato at gennemføre de nødvendige ændringer, men det er altså ikke sket. Når man får at vide, at arbejdsmændenes gennemsnits-indkomst i fjor har været 7 432 kr., og at der er betalt 250 kr. i årskontingent, kan man vel sige, at det betyder ikke noget for de folk, om de skal betale 5 kr. mere om året, men når man kender befolkningens indstilling til kontingenter i almindelighed, ved man, at 5 kr. mere for en mand, der i forvejen betaler 250 kr., er ikke så ganske lidt, navnlig ikke når årsindkomsten gen-nemsnitlig ligger på kun 7 432 kr.; man må også betænke, at de arbejdsledige, der har en langt lavere indkomst, også skal betale de 250 kr., et beløb, der altså skulle forhøjes med 5 kr. Jeg tager derfor gerne ansvaret for at have medvirket til at inødekomme Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse på dette område, men til gengæld at have for-langt en gennemgribende revision, som må komme omgående. Jeg har sikret mig tilsagn fra den formand, der sidder i øjeblikket, og fra socialministeren om, at det vil ske.

Hvad angår Sadelmagernes og Tapetserer-nes Arbejdsløshedskasse, tager jeg også ansvaret for, at den inddrages under lov-forslaget. Jeg kan meget vel se, at man kan bebrejde denne kasse, at den ikke i tide har gjort sig klart, hvad de nye stoffer, der kommer frem på markedet, ville betyde for beskæftigelsen inden for fagene, og at kon-tingentet derfor burde forhøjes med 5 kr. årlig. Kontingentet blev imidlertid forhøjet til 5 kr. i fjor, til 7 kr. i år, og så vidt jeg ved, agter man at forhøje det igen til næste år. På baggrund af denne villighed hos denne arbejdsløshedskasse til at prøve at bringe sine egne forhold i orden er jeg sindet at medvirke til, at vi tager gennem-snittet for de sidste 2 år, hvorved procenten bliver 3,7; jeg tror, det er forsvarligt at gennemføre den foreslåede ændring.

Det ærede medlem hr. Lorentzen siger, at det vil gå ud over folketingets værdighed, hvis vi vedtager det, der her er foreslået. Jeg er af den opfattelse, at når man har givet tilsagn om — og det har begge de